

Eesti **POLITSEILEHT**

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 9 (323)

3. märtsil 1928 a.

VIII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
Tellimise hind: aastas Kr. 10.—
poolaastas „ 5.—
veerandaastas „ 2.50

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
aastas Kr. 8.—
poolaastas „ 4.—
veerandaastas „ 2.—

Üksik number maksab 25 senti.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek.	Kr. 40.—	1/4 lehek.	Kr. 10.—
1/2 „	20.—	1/8 „	5.—
1/3 „	13.50	1/16 „	2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.

Aadressi muutmine 30 senti.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Käsukiri 23. veebr. s. a. siseministeeriumile. 2) J. Vender, Kohtuotsuste täitmisest. 3) K. Reinberg, Unustatud seadus. 4) A. Eisenberg, Aktsiisi süüteasjade harutamisel rahukohtutes puudub süüdistaja. 5) Tuletõrje valvekorrast Tallinna kinodes. 6) Politseikomissaride kursustelt. 7) Tallinna politsei spordi ring 5-aastane. 8) Ametlik osa. 9) Küsimusi ja kostmisi. 10) Kuulutusi.

Äsja ilmus trükist

Eugen Maddison & Oskar Angelus

Das Grundgesetz

des Freistaats Estland

vom 15. Juni 1920.

Seletustega varustatud põhiseaduse väljaanne.
Carl Heymanns Verlag kirjastus.

Hind 4 krooni.

Saadaval „Eesti Politseilehe“ talituses Toompea lossis.

**Käsukiri 23. veebruarist s. a. nr. 13 siseministeeriumile
Vabariigi X. aastapäeva puhul.**

Eesti riikliku iseseisvuse väljakuulutamisel Eesti vabariigi loomisel 10 aasta eest oli selle jõu allikaks ainult rahva tahe olla vaba, rippumatu ja enda peremees.

Loomisest üksi aga on vähe, vaja hoi-

da, kasvatada ja arendada seda, mis on loodud.

Meil oli eriliselt raske üles ehitada oma riigi alusmüüre, saatus pole meile teinud kergeks jõuda iseseisvuseni: Päranduse-

na maailmasõjas revolutsiooni päevilt ja okupatsiooniajast pidime peaaegu paljaste kätega minema võitlusse vaenlaste vastu ja hakkama teostama ülesehitavat riigi tööd sisemaal. Ja kui meie vabaduse võitsime mitte kingina, mis iseenesest sülle kukkus, vaid üliraske heitluse saavutusena palju tugevamate vaenlastega, siis oleme oma poliitilise ja majandusliku elu kindlustamiseni jõudnud samuti suure ja raske jõupingutuse ja töö tagajärjel.

Suure ja tähtsa osa sellest tööst on teinud meie ametkonnad, milledest esimestel kohtadel on seisnud ja seisab kahtlemata siseministeerium.

Okupatsiooni võimu lahkumisel asus vaba Eesti seadusandlik võim ja vabariigi valitsus korraldama riiklikku sisetööd elu, mis pidi vastama rahva enamuse tahetele, ja kindlustama kodanikkudele kõik eluavaldused ja vabadused nagu see omane vabale rahvale. Ajal, mil frondil kestis võitlus elu ja surma peale, kus esimene Eesti vabariigi pea- ja siseminister viibis vangina okupatsioonivõimude määramisel vangilaagris, organiseeriti ühes teiste ministeeriumidega ka siseministeerium. Alud koosnes ministeerium ainult ühest lauast üldises ministeeriumide saalis Raekoja platsil praeguses ohvitseride kasiino hoones, kuid ülesanded ja töö nõudsid avaramaid ruume ja varsti viidi ministeerium Kaarli kiriku juure, Tõlli majja, kust ministeerium asus Toompea lossi praegustesse ruumidesse.

Juba vabadussõja päevil langes siseministeeriumi ülesandeks peale muu korraldada valitsemist kohtadel ja seista kodanikkude julgeoleku valvel: omavalitsustele tuli peale okupatsioonivägede lahkumist abi anda organiseerimises ja tegevuse stabiliseerimises, millele kaasa aitasid siseministeeriumi poolt nimetatavad ajutise valitsuse komissarid, politsei tuli ellu kutsuda ja teda korraldada uutel alustel; pealegi tuli sõjakahjude tasumise asi reguleerida ja lahendada küsimus, kuidas tasuda neile, kes sõja olukorra tagajärjel kannatanud materjaalselt. Ei saa unustada, et ka rahvaväe peakomisjoni, rahvaväe komisjonide ja hobuste sõjaväkke võtmise komisjoni raske ja vastutusrikas töö lasus siseministeeriumil. Lõpuks oli siseministeeriumi ülesandeks sõjapäevil ja pärast sõja lõppu võidelda eriliste nähtuste ja pahede vastu ja neid võimalikult likvideerida, mis meile anti üle võõraste

valitsuste pärandusena: liiakasu vastu võitlemise komisjoni, loata viinapõletamise vastu võitlemise komisjoni ja immobiilkomisjoni korraldamine ja juhtimine kuulus siseministeeriumile.

Nagu kõik meie riigiasutused, nii on ka siseministeerium kogu aeg elanud loomise ja ümberkorraldamise tähe all. On püütud paremaks ja tõvvõimsamaks muuta ministeeriumi konstruktsiooni ja tõsta üldist tõvvõimet, et paremini täita neid ülesandeid, mis seadused ja makseviisid kord peale panevad. Mitmed ministeeriumi osad on viidud üle teiste ministeeriumide alla ehk hoopis likvideeritud, teised juure tulnud: nii läks rahvaväe peakomisjon ja hobuste sõjaväkke võtmise peakomisjon 1. jaanuaril 1922. a. üle sõjaministeeriumi alla, ehituspeavalitsus 1. jaanuaril 1922. a. teedeministeeriumi alla ja tervishoiu peavalitsus 11. novembril 1922. a. töö-*hoolekandeministeeriumi* alla; administratiiv-asjade peavalitsus, omavalitsusasjade peavalitsus ja ministri kantselei likvideeriti 1. aprillil 1926. a. ja nende asemele loodi praegune administratiiv-osakond; juure tulid: kaitsepolitsei peavalitsus, mis loodi 1. mail 1920. a., kriminaalpolitsei peavalitsus — *kohtuministeeriumi* alt 1. mail 1924. a., kolm politseid ühendati ühise politsei peavalitsuse kuju 1. mail 1924. a.; 1. novembril 1922. a. loodi uus piirivalve valitsus.

Siseministeeriumi ülesanded on laiad ja vastutusrikkad: omavalitsuste, riigivõimu kohapealsete teostajate küsimused on ülitähtsad, seejuures poliitiliselt keerulised ja õrnad; asjad, mis seotud kiriku riigist lahutamisega, nõuavad samuti erilist hoolsust, tähelepanelikkust ja taktitunnet lahendamisel.

Riigi ja kodanikkude julgeoleku ja heakorra kaitsmiseks on väljas politsei, mis on neid ametkondi, kus ei tunda ja ei tohi tunda ametliku tööpäeva pikkust, väsimust ja raudse tahtejõu raugemist: kordnik postil on meie julgeoleku igapäevane sümbol — niikaua, kui tema seal seisab, ei tarvitse kodanikud, ei tarvitse riik mures olla oma julgeoleku eest. Politsei töö aga ei nõua ainult suurt jõupingutust ja väsimatut ametisolemist, tema nõuab ka ohvreid: politsei algpäevilt seniajani on langenud teenistuskohuste täitmisel 26 meest ja saanud haavata 36 meest. Need kohusetruud inimesed olgu eeskujuks teistele ametnikkudele ja meeletuletuseks

kodanikkudele, et vabariigi ametkonnad ka rahu ajal kaitsevad kodanikkude julgeolekut ja Eesti iseseisvust oma verega, nagu kaitsevaelased vabadussõja päevil väerinnal.

Samuti pole piirivalve töö kerge: riigi piiride kaitse nii poliitilises kui ka majanduslikus mõttes on ülesanne, mis nõuab alalist valvelolekut ja kindla iseloomuga inimesi. Ka piirivalve on pidanud ohvreid kandma riigi ülesehitavas töös: langenud on 7 meest ja haavata saanud 2 meest kurja käe läbi.

Au langenuile!

Meie iseseisvuse 10 aasta jooksul on olnud mitmedki sisemised raskused, kuid neist on saadud üle ja palju, palju on paranenud riigi sisemine kord ja julgeolek. Kuid veel ei ole raugenud riigivastane tegevus, riigikorra õõnestamine, veel leidub võõraid palgalisi, kes kätt tõstavad riigi iseseisvuse ja rahva enamuse tahtevalduste vastu, kes tegutsevad Eesti rahva uueks orjastamiseks. See kohustab kogu rahvast ja korraldajaid olema valvel meie kodu ja riikliku iseseisvuse kõrge väärtuse kaitseks.

Kui siseministerium on vabariigi 10. aastapäevaks jõudnud seisukorraneni, kus võib täie õigusega öelda, et tema on korras ministerium, kus tehakse tööd täie arusaamisega, vilunult ja läbimõeldult, energiliselt ja üldsuse huvides, siis on selle põhjuseks ministeriumi juhid, keda ei saa nimetamata jätta vabariigi esimese juubeli puhul. Need on: K. Päts, J. Kukk, A. Peet, A. Oinas, A. Hellat, K. Einbund, L. Olesk, Th. Rõuk ja H. Laretei.

Samuti nagu keha ei saa läbi peata, ei saa pea läbi kehata ja siseministerium võlgneb suurt tänu üksikute ministeriumi osade juhtidele, nende lähematele kaastöölisele ja alluvatele ametnikkudele.

Vaadates tagasi tehtud tööle ja saavutatud tagajärgedele, avaldan oma sügavat tänu kõigile siseministeriumi kesk- ja alluvate asutuste ametnikkudele, iseäranis neile, kes vabariigi algusest peale töötavad siseministeriumis.

Elagu, püsigu ja kasvagu siseministeriumi ametkonnas see vankumatu tahe, mis andis Eesti rahvale jõudu tema iseseisvuse võitluse algpäevil! Tundku iga ametnik end rahva teenistuses, tema huvide ja vabaduse kaitsjana, täitku alati kogu energia ja hoolsusega oma kohuseid, mis seadused temalt nõuavad, olgu õiglane ja vastutulelik kodanikule, siis leiab ta sisemise rahulduse oma tööst ja teda hindab kogu rahvas! Teadku ja pidagu seda mees iga siseministeriumi ametnik, et tema niisugune tegevus kindlustab riigi korda, kuna väärttegevus võib õõnestada meie riiklikku iseseisvust rohkem, kui seda teha suudab kõige energilisem riigikorra õõnestaja.

Astudes ministeriumi juhtimisele, leidisin ees asutuse, mis on hästi korraldatud, kus jõud on oma kohal ja mida on seetõttu nüüd kerge juhtida. Mina loodan, et koostöötamine alluvate ametnikkude ja nende juhtide vahel saab ka tulevikus olema endiselt heatahtlik, sõbralik ja soe. Loodan, et ametnikud ka edaspidises tegevuses püüavad täiusele endiste aastate eeskujul: teadmiste täiendamine, isikliku koosseisu kõvendamine aidaku ka tuleviku rasket tööd teha kergemaks ja läbi viidavaks.

Siseministeriumi ametnikud! Eesti rahvas on teie kätte usaldanud oma vabaduse kaitse. Olge uhked selle raske ülesande peale, täitke seda ennastsalgavalt ja kohusetruult ka edasi. Selleks soovin teile kõigile linnas ja maal raugematu jõudu ja õnne.

Siseminister J. Hüneron.

Kohtuotsuste täitmisest.

J. Vender, kohtumin. nõunik.

(Lõpp.)

Enampakkumise teostamise kord. Enampakkumist võidakse teostada kella 9 ja 6 vahel päeval, kusjuures kõikidele asjast huvitatuile võimaldatakse müüdavast varandust enne enampakkumist vaadata. Kui müümise alul ei ilmu ostjaid või ilmub ainult üks, siis on müüki toimiv ametnik kohustatud ootama ost-

jaid vähemalt 2 tundi. Enampakkumist ei lõppenud kella kuueks, jätkatakse järgmisel päeval. Juhtumustel, kui müüki teostav ametnik leiab otstarbekohaseks jagada müüdavaid asju partiidesse, võib ta ette võtta seda müügi hõlbustuseks. Müügist osavõtmine on keelatud võlgnikule, tema eestkostjale, isikule, kes võt-

tis üleskirjutamisest osa või kes teostab müüki, samuti ka politseiametnikule või vallavalitsuse liikmele, kes enampakkumisel täidab ametikohuseid. Sissenõudjale aga on müügist osavõtmine lubatud üldistel alustel. Varanduse omanikul on õigus varanduste müügi järjekorda määrata kindlaks, kui ta müügil viibib.

Enampakkumise avamisel nimetab kohutuotsust täitja ametnik müüdava asja hinna nimekirja järgi ja küsib: kes pakub rohkem? Rohkem pakutud summat kordab ametnik suusõnaliselt niikaua, kui enampakkumised kestavad. Pärast nende lõppu kordab ametnik kolm korda: kes pakub rohkem? ja kui pärast kolmandat korda ei pakuta rohkem, siis lööb ta kord haamriga ja pärast seda ei võeta enampakkumisi vastu. Enampakkumisel müüdud asjad loetakse selle omaks, kes pakkus kõige rohkem enne haamriga löömist.

Enampakkumise kohta tähendatakse ametniku pävakirjas: 1) müügi päev; 2) müüdud asja number nimekirja järgi; 3) enampakkumisel antud kõrgeim hind; 4) ostja ees- ja perekonnanimi, mis ta isiklikult üles tähendab või kui ta ei oska kirjutada, siis tema usaldusel — keegi teine, ja 5) kas enampakkumisel viibis võlgnik või tema volinik.

Müüdud varandus antakse ostjale üle ainult pärast terve pakutud summa äramaksmist, kas kõik korraga või vähemalt 20% enampakkumisel ja ülejäänud 80% hiljemalt kella 12 järgmisel päeval. Kui areteeritud varanduse osalisel müügil saavutatakse küllaldane summa võla ja täitmise kulude katmiseks, siis lõpetatakse enampakkumine ja ülejäänud asjad antakse omanikule tagasi. Enampakkumisel müüdud varanduse eest saadud summast kaetakse kõigepealt areteerimise, hoidmise ja müügi kulud ja järelejäävast summast rahuldatakse esitatud nõudmised.

Toimimatud ja maksvusetsused enampakkumised. Nende kahe liigi vahel teeb seadus vahet, kuna tagajärjed on mitmesugused.

Toimimatuks tunnustatakse enampakkumised: a) kui ei ilmu ostjaid või ilmub ainult üks; b) kui ilmunud ostjad ei paku üle hindamise hinna ja c) kui ostja ei maksa pakutud summat.

Esimese juhtumuse tagajärjed seisavad selles, et võlausaldajad võivad häälteenamusega vastavalt sissenõuetavatele summadele kas uue enampakkumise määra-

mist nõuda või müümata jäänud varanduse endale jätta hindamise summa väärtuses. Eesõigus varandust endaljätmisel on sellel võlausaldajal, kelle nõudmise järgi varandus areteeriti ja tema järele sellel, kelle nõudmine suurem. Kui võlausaldajad ei jätnud varandust endale ja nõudsid uue enampakkumise määramist, kuid teisel enamapakkumisel jäi see varandus ka müümata ja võlausaldajad ei soovi teda nüüd ka endale jätta, siis vabastatakse see varandus arestist ja võlausaldajad võivad oma nõudmised pöörata võlgniku teistele varandustele, kusjuures varanduse areteerimise, hoidmise ja müügi kulud langevad selle sissenõudja peale, kelle nõudmise järgi areteeriti, või nende sissenõudjate peale, kes nõudsid varanduse müüki, kui nad loobuvad varanduse endalejätmisest.

Eelpool tähendatud teise juhtumuse — kui ilmunud ostjad ei paku üle hindamise hinna — tagajärgedest ei räägi eriti seadus, kuid pidades silmas, et sarnane ostjate teguviis on võrdne mitteilmumisele, siis peavad enampakkumise mittetoimimise tagajärjed sel korral ka samad olema kui eelmisel juhtumusel.

Kolmanda juhtumuse kohta ütleb seadus otse, et kui ostja ei maksa raha, siis võivad nõuda võlausaldajad uue enampakkumise määramist, kusjuures sisse makstud 20-protsendiline summa lisatakse teisel enampakkumisel saadud summale juure.

Enampakkumine tunnustatakse maksvusetsuks, kui varanduse ostis isik, kellel polnud õigust enampakkumisest võtta osa. Sel korral kaetakse ostjalt saadud rahasummast võlausaldajatel võlgnikult saadaolevad võlad, ja kui sellest ei jätku, siis võivad võlausaldajad paluda uue enampakkumise määramist sama varanduse peale, mida teostatakse esimese enampakkumise jaoks määratud eeskirjade järgi, kuid selle vahega, et teisel enampakkumisel võidakse varandus maha müüa isegi alla hindamise hinda.

Uut enampakkumist üldistel alustel võidakse ka nõuda: 1) kui panditud varandus määrati enne pantkirja tähtpäeva kättejõudmist enampakkumisele pantija teiste võlausaldajate nõudmisel ja kõrgeim enampakkumisel antud hind on siiski väikesem, kui summa, mida tuleb maksta pandipidajale, ja 2) kui pandipidaja ei soovi jätta seda varandust endale.

Nõudmise pööramine võlg-

niku varandusele, mis kolmandate isikute käes. Senini oli kõne all see kord, kuidas võlgnikult nõutakse võlga sisse enam-vähem harilikku del juhtumustel, s. o. kui ta varandus ta oma valdamisel. Tihtipeale tuleb aga ette, et võlgniku varandus on teiste käes mingisugusel alusel, nagu hoiule või tarvitusele antud, panditud või mõnel muul põhjusel temale üle antud või ta kätte sattunud. Sarnastel juhtumustel ei ole seadusandja lubanud kohtuotsust täitjale ametnikule otsekohe pöörata kolmanda isiku poole ja tema ruumis seda varandust areteerida — kirjutada üles, pitseerida kinni ja hoiule anda, vaid on seadnud erilise korra, minnes välja põhimõttest, et kolmandate isikute korter või teised ruumid on puutumata tsiviilnõuete asjus.

See eriline kord seisab selles, et kolmandale isikule, kelle käes on nõudja poolt esitatud andmete järgi võlgniku varandus, saadab kohtuotsust täitja ametnik kutse pidada kinni võlgniku ülesantud varandus. Kutses tähendatakse ka aeg, millal võlgnikule enesele täitmiskutse saadetud. Kolmandatele isikutele peab ka täitmislehe näitama ette, mille järgi täidetakse, võttes neilt sellekohase allkirja. Kätesaadud kutse tõttu on kolmandad isikud kohustatud võlgniku varanduse, mille peale niiviisi nõudmine pööratud, välja andma kohtuotsust täitjale ametnikule. Kes selle peale vaatamata varanduse võlgnikule enesele annab välja, vastutab sissenõudja ees kahjude eest, kui võlgnik on jäänud maksujõuetuks. Kui võla sissenõudmine pööratakse perioodiliste maksusummade peale, mis võlgnikul kolmandalt isikult saada, siis esitatakse temale täitmisleht ja nõutakse avaldus, kas temalt on võlgnikul makse saada, kui palju ja millal viimane maks makstud. Täitmislehe kättesaamise momendist on kolmas isik kohustatud need maksud maksma kas kohtuotsust täitjale ametnikule või kohtudeposiiti. Iga väliamastud summa märgib see ametnik täitmislehele, ja kui raha makstakse kohtudeposiiti, siis esitab ta täitmislehe ühes teadetega, millal täitmiskutsed antud võlgnikule ja kolmandale isikule, kohalikku kohtusse, kelle (kas üldkohtute või rahukohtu) otsust täidetakse, s. o. kas rahukogu esimesele astmele, kui sissenõudmisele oli esitatud rahukogu esimesest astmest või kohtupalatist väljaantud täitmisleht, või kohalikule rahukohtunikule, kui täimis-

leht oli antud välja kas rahukohtuniku või rahukogu teise astme poolt.

Kohtuotsuste täitmisel tuleb kindlasti pidada meeles, et otsusttäitjal ametnikul pole õigust täitmist sissenõudja nõusolekuta või vastava kohtu käsuta seisma panna. Teiselt poolt ei ole sama ametnik kohustatud ega ka õigustatud võlgniku varandust ise otsima ja sissenõudjale selles mõttes abiks olema: ta täidab ainult niipalju, kui teda sissenõudja on palunud, s. o. läheb kohale, kus varandus on näidatud, näiteks vallasvara, ja kui ta seal tähendatud vallasvara ei leia, ei ole ta õigustatud mujal asuvat võlgniku vallasvarandust areteerima või kinnisvara peale nõudmist pöörama. Teiselt poolt, kui näidatud varanduse peale tema areteerimisel kolmandad isikud teatavad oma iseseisvaid õigusi, siis ei ole otsusttäitjal ametnikul õigust tõendamata avaldusi võtta arvesse, kuid tõendatud õigused ei luba ka jälle areteerida. On tõendused kahtlased, tuleb ikkagi areteerida, kuna sarnastel juhtumustel seadus annab kolmandale isikule õiguse pöörduda vastava kohtu poole oma õiguse jaluleseadmiseks, ja kui kohus leiab olevat sarnasel korral kolmanda isiku õiguse põhjendatud, siis annab ta harilikult täitmislehe sellele isikule otsusttäitjale ametnikule ettenäitamiseks ja täitmise katkestamiseks kohtu lõpuliku otsuseni. Igatahes tuleb pidada silmas, et kohtu poole pöördumine ainult, s. o. nõude esitamine ise veel ei takista täitmise jätkamist, vaid ainult kohtu vastav selge käsk, mis harilikult täitmislehe kujul väljendatakse.

Sissenõutud rahasummad antakse sissenõudjale kviitungi vastu välja. On sissenõudjaid mitu, siis makstakse kõikidele saadaolevad summad välja ja järelejääv summa antakse võlgnikule kviitungi vastu. Ei jatku aga sissenõutud summast kõikide sissenõudjate rahuldamiseks, siis esitab otsusttäitja ametnik sissenõutud rahasumma ühes täitmislehtedega kohtule täitmiskoha järgi, nimelt rahukohtunikule, kui täitmist toimiti mõne rahukohtuniku või rahukogu teise astme täitmislehe järgi, või rahukogu esimesele astmele, kui täideti mõne rahukogu esimese astme või kohtupalati täitmislehe järgi. Kohus jagab seaduses ettenähtud korra järgi sissenõutud summa võlausaldajate vahel. Andis otsusttäitja ametnik ise raha sissenõudjale välja, siis teeb ta väljaantud summa kohta pealkirja täit-

mislehel ja kui võlg tervelt kaetud, saadab lehe sinna kohtusse, kust leht antud välja, vastasel korral annab lehe sissenõudjale allkirja vastu (päevakirjas) välja. Ei ole täitmisel korda läinud midagi sisse nõuda, siis nõutakse kõik täitmiskulud sissenõudjalt, kelle ülesandel täideti ja täitmisleht antakse temale tagasi.

Sureb võlgnik täitmisaial, siis pannakse täitmine seisma kuni hooldaja määramiseni surnu varanduse üle või pärijate kinnitamiseni kohtu poolt. Ei oldud täitmisele asunud võlgniku elusolemisel, siis

võib täitmisele asuda ka ainult pärast hooldaja määramist ta varanduse üle või pärijate kinnitamisest kohtu poolt, kusjuures kutsed saadetakse võlgniku asemel ta varanduse hooldajale või pärijatele.

Täitmistoimingute peale võidakse kaevata vastavale kohtule seal, kus otsust täidetakse, kuid ainult 2 nädala jooksul, arvates kaevatud toimingust ajast.

Kui kohtuotsusest täitmisel ei saada aru, siis võidakse pöörduda selle kohtu poole, kes otsuse tegi, palvega, et ta tõlgitseks seda otsust.

Unustatud seadus.

K. Reinberg.

Artikli „Saksamaa kiirkohtud“ autor näitab meile väga veenduvalt neid paremusi, milliseid võrreldes hariliku kohtukorraga omab kiirkohus, kus politsei juurdlus prokuratuuri kaudu läheb otsekohe kohtu harutamisele. („E. P.“ nr. 51 l. a.).

Ka meie seadusandlusele pole lihtsustatud kohtupidamise kord tundmatu. Süüasjades, millete järelduseks ei ole kõigi õiguste kaotamine või kõigi isäralikkude isiklikkude õiguste kaotamine, lubab kr. kp. s. § 545 asuda kohtulikule harutamisele ka eeluurimiseta, kui prokurör leiab võimaliku olevat esitada kohtule süüdistusakti ja kui ka kohus omalt poolt ei leia vajadust eeluurimist toimida. Et need prokuröri käsutuses olevad andmed ka politsei juurdlustena võivad esineda, siis võiksid viimased kohtu-uurijate eeluurimisi asetada tingimusel, kui prokurör võimalikuks leiab politsei juurdluste põhjal süüdistusakti kokku seada.

Ajutise valitsuse poolt 1919. a. väljaantud seadus läheb veelgi kaugemale. See seadus annab prokurörile õiguse politsei juurdluste põhjal, kui see on küllalt täieline, süüdistusakti seada kokku, ilma et vaja oleks eeluurimist kohtu-uurija poolt (R. T. nr. 5 — 1919. a.). Kui kr. kp. s. § 545 erilise nõudmise seadis üles kohtu nõusolekul loobuda eeluurimisest kohtu-uurija poolt siis muudab 20. jaan. 1919. a. seadus mainitud paragrahvi selles mõttes, et ei ole seda kohtu nõusolekul enam tarvis. Pearaskus nihkub prokuratuurile, kelle politsei juurdluste hinnangust oleneb, kas käsitada seda liht-

sustatud korda või mitte. Kui võtta arvesse, et kohtupidamise asjaajamises eeluurimine kohtu-uurija poolt see protseduur on, mis kõige rohkem aega nõuab, siis oleks ka meil midagi Saksamaa „kiirkohtu“ taolist.

Tegelikult meil midagi sellesarnast pole: 20. jaan. 1919. a. seadus puhkab Riigi Teatajas rahulist und. Samuti näib meil olema täiesti ununenud kr. kp. s. § 545. Millega aga seletada seda, et sarnane korra lihtsustamine pole ellu viidud?

Kui kr. kp. s. § 545 vene praktikas ei leidnud kohtlemist, siis seetõttu, et vene politsei arenemispind oli madal. Arusaadav, et sarnased politsei juurdlustused ei suutnud pakkuda prokuratuurile küllaldasi andmeid süüdistusakti kokkuseadmiseks.

Meil on põhjust oletada, et noor eesti politsei on võrsunud niikaugele, et tema juurdlustused lihtsamates süüasjades võivad asetada kohtu-uurijate eeluurimisi. Siin aga satume raskustele, millised tingitud sellest, et 20. jaanuari 1919. a. seadus, samuti nagu tema eelkäija kr. kp. s. § 545 on liig puuduline.

Kõigepealt tekib küsimus, kes peab otsustama, kas käesoleval juhtumusel kasutada 20. jaanuari 1919. a. seadust või mitte? Peab seda tegema juurdlust toimiv politsei või prokuratuur? See küsimus ehk laheneks isenesest, kui politsei kõik oma juurdlustused saadaks prokuratuurile. Viimane võiks siis üldkohtule alluvate asjade kohta iga kord otsustada, kas on tarvis veel asja selgitamiseks eeluurimist või mitte. Jättes kõrvale juurd-

lused, millised politsei maksva seaduse järele esitab otsekohe rahukohtule, leia-me, et juurdlused asjades, mis alluvad üldkohtule, politsei kr. kp. s. § 255. põhjal, peab saatma vastavale kohtu-uurijale. See seaduse paragrahv pole muudetud seadusega 20. jaanuarist 1919. a. Viimases on ainult tähendatud, et kr. kp. s. § 249. muudetakse niivõrd, kuivõrd ta käib selle ajutise valitsuse seadusele vastu. Kuna § 249. räägib politsei kaasabist kohtu-uurijatele, siis peame järeldama, et kr. kp. s. § 255 selle seadusega on jäetud täies ulatuses maksvusele. Kohtu-uurijalt aga ei või meie oodata 20. jaanuari 1919. a. seaduse kohtlemist sel lihtsal põhjusel, et neil pole seda õigust.

Politsei poolt toimitud juurdlustest lähivad prokuratuurile: 1) kr. kp. s. § 253. põhjal toimitud juurdlused, 2) juurdlused kahjukannatajate poolt prokuratuurile antud kaebuste põhjal ja 3) juurdlused teenistusalaliste süü- ja kuritegude puhul (vene ajutise valitsuse poolt 1917. a. väljaantud seadus riigiteenijate kriminaalvastutuse kohta). Kuna aga suurem osa kr. kp. s. § 253. põhjal toimitud juurdlustest prokuratuuri poolt lõpetatakse ja prokuratuurile otsekohe antud kaebused teevad väikese osa kahjukannatajate teadaannetest politseile välja, siis näeme, et ka siit meie ei leia lahendamist küsimusele, kuidas tuleks käsitada seadust 20. jaanuarist 1919. a.

Teiseks tekib küsimus, missugusel alusel tegutseks politsei juurdlustes, milledele tahaksime käiku anda 20. jaanuari seaduse põhjal? Kr. kp. s. § 258. põhjal? See paragrahv volitab politseid tegutsema kohtu-uurijat möödudes, peab minema prokuratuuri käsitamisele tulla juurdlustes, mis, kohtu-uuriat möödudes, peab minema prokuratuuri kaudu üldkohtusse. Ka on maksvusel kr. kp. s. § 258. ettenähtud kitsendus, mis keelab politseile toime panna kahtlusaluste ja tunnistajate vormaliseid ülekuulamisi (välja arvatud juhused, kus karta on nende surma enne kohtu-uurija tulekut). Üldkohtu asutuste praktika aga vaatab politsei juurdlustele, kui andmetele, mis ei kuulu avalikul kohtuistungil avaldamisele. Erand on tehtud ainult aktidele, mis politsei poolt kr. kp. s. § 258. põhjal seatud kokku. Ka siin satume seadusega 20. jaanuarist 1919. a. umbkotti.

Kui aga seadus on puudulik, siis ei tohiks see veel tähendada, et teda tuleb

heita jäädavalt kolikambrisse. 20. jaanuari seaduses peituv põhimõte, kiiremat käiku anda kohtu asjadele, mis politsei juurdluse läbi küllalt selgitatud, tuleks viia ellu. Selle seaduse põhjal tegutsev politsei tuleks varustada seadusandlikul teel õigustega, mida omavad kohtu-uurijad eeluurimise toimingutes. Ka teised, siin umbkaudselt tähendatud seaduse puudused tuleksid kõrvaldada. Ei tarvitse karta, et kriminaalpolitsei ei saaks selle ülesandega valmis: juba nüüd vähem tähtsamates asjades kordab kohtu-uurija eeluurimisel seda, mida annab kriminaalpolitsei juurdlus. Vahe seisab ainult selles, et eeluurimise toimingud põhjenevad teatud seaduse paragrahvidel, millistest juurdlust toimija kriminaalpol. ametnik, seadusandja tahtel mööda peab sammuma.

Arusaadav, et see uuendus tähendaks osalist kohtu-uurijate instituudi kaotamist, millega kaaluvam osa kohtutegelasi senini pole tahtnud rahul olla. Kuid ka siin ei tohiks põhjus leiduda selle uuenduse tagasitõrjumiseks. 20. jaanuari seaduse tekst ise määrab juba selle uuenduse ulatuse. „Kui asjaolud juba politsei protokollide põhjal on selgitatud“, lausub see seadus, „siis seab kohtuprokurör ehk tema abi süüdistusakti kokku“. Arusaadav, et politsei juurdlus jõuab täielise selguse juba alguses muretseda ainult lihtsamates asjades. Raskemad kuritööd, mis nõuavad igakülgset selgitust, jääksid endiselt kohtu-uurijate eeluurimise alla. See mõte on täpsemat väljendust leidnud kr. kp. s. § 544., mis igal juhtumusel nõuab eeluurimise toimimist kohtu-uurija poolt süüasjades, millised kaebealustele ähvardavad kõigi õiguste või iseäraliste isiklikkude õiguste kaotamisega.

Meil on harilik nähtus, et asi tuleb kohtus harutamisele aasta ja rohkem aega pärast kuriteo toimepanemist, kusjuures kaebealused viibivad kohtu otsuse ootel vahil all. Sageli näeme, et tunnistajad on unustanud sündmuste üksikasju ja et kohtul seetõttu raske on saada õiget pilti asjast. Seega on ka raske asja õieti otsustada. Ühe sõnaga, kõik need asjaolud, mis sundisid Saksamaal sisse seadma „kiirkohtud“, on samuti maksvad ka meil. Seepärast oleks soovitatav, et ajutise valitsuse seadust 20. jaanuarist 1919. a. täiendataks ja viidaks ellu. Algatuse selles asjas võiks ehk enda peale võtta politsei peavalitsus.

Aktsiisi süüteoasjade harutamisel rahukohtutes puudub süüdistaja.

A. Eisenberg,

politseikooli finantsõiguse lektor.

Rahukohtunikkude juures tuleb harutusele palju aktsiisiseaduste rikkumisi, peaaesjalikult salaviinamüügi asju. Kr. kp. s. järele ei saa politsei nendes süüdistust toetada, sest aktsiisiseaduste rikkumise asjus on süüdistaja aktsiisi peavalitsus. Viimane aga ei saada oma esitajat rahukohtunikkude juure peaaegu kunagi. Seepärast puudub aktsiisiasjade harutamisel alati süüdistaja.

See aktsiisivalitsuse esitaja puudumine mõjub halvasti asjakäigule. Aktsiisiseadused ja nende käsitlemine on mõnikord väga keerulised ja nõuavad asjatundlikku riigi huvide kaitsjat. Kaebealustel on suuremalt jaolt alati advokaadid, mille tõttu kohtus kaebealune pool kaitse poolest hästi kindlustatud. Et niisuguse asjade seisukorra juures kaebealused, kellel enamasti elukutselised salaviinamüüjad, õigusteadlaste kaitse all suuremalt osalt protsessid võidavad, siis jääb politsei, kui tunnistaja, sageli piinlikku seisukorda ja kaotab tahte ja usu oma töösse. Mitmed politseiametnikud on mulle seda kaevanud, et tee protokolle ja võta kõik oma jõud ja kavalus kokku, et salaviinamüüjat kindlaks teha, aga seal kohtus tuleb advokaat, paneb kõiksugused küsimused ette, nii kuidas see temale kasulik, laseb kaebealusele kasulikud vastused protokolleerida ja peseb selle nii puhtaks, et salaviinamüügist ei jää enam jälgegi järele. Lõpuks on kaebealune süüdi ainult viina hoidmises või

juua lubamises ja see on kõik, kui ta ehk koguni ei mõisteta õigeks.

Aktsiisiseaduste tõlgitsemiseks on palju end. senati seletusi, mis sagedasti üksteisele vasturääkivad. Nüüd peaks olema aktsiisivalitsusel kohtus ka esitaja, kes riigi fiiskaalsete huvide eest astuks välja ja kaebealuse süüd tõendavate asjaolude kasuks tunnistajale paneks küsimusi ette ja senati seletusi tsiteeriks ning seletaks seaduse mõistet. Sel puhul saaks asi valgustatud kohtuniku ees igakülgselt, kuna see nüüd sünnib ühekülgselt ja kaebealuse vaatekohalt.

Aktsiisivalitsus seletaks ehk selle peale, et see on läbiviimatu, sest peavalitsusel on ainult üks kohtuasjade ajaja, kes ei jõuaks üle riigi kõigi rahukohtunikkude juures esineda, kuna pealegi peavalitsuses asju tuleb ajada. Kuid sellest saaks üle. Tarvitseks ainult kohalikele ringkondade juhatajatele volitused anda aktsiisivalitsuse esitajatena rahukohtunikkude juures esinemiseks, nagu see ka vene ajal oli, ja asi oleks lahendatud. Ringkondade juhatajad on enamasti kauaaegsed aktsiisiametnikud, ja neile ei peaks tekitama aktsiisiseaduste tundmine ja aktsiisi huvide kaitsmine kohtutes raskust.

Hiljuti Tallinnas korraldatud üleriiklik politseikomissaride kursus avaldas just selles suunas oma arvamisi ja tuli eelpoolkirjeldatud otsusele, nimelt, et on tarviline seada sisse aktsiisi asjades rahukohtutes süüdistaja instituut.

Tuletõrje valvekorrast Tallinna kinodes.

„E. Politseilehe” nr. 4 kirjutab E. B. Tallinna kinodest, kus esile toob seal leiduvaid väärnähtusi: tagavarauste põikpuud olevat tursunud, isegi kinninaelutatud; neid ei saa avada, sest uste taga olevat lumehanged. Vahekaikudes ja uste kohal olevat lahtised toolid, suitsetatakse seal, kus keelatud, ja ei ole tulekustutamise abinõusid või nad on puudulised. Autor küsib, kas on see lubatav ja ar-

vab, et politsei peaks siin vahele astuma julgeoleku kaitseks.

Ei kahtle, et mitmetes Tallinna ja ka teiste linnade kinodes leidub niisuguseid lubamatuid korratusi, kuid arvan, et nende kõrvaldamist peaksid nõudma eeskätt valvekorda määratud tuletõrjujad ja kui see ei aita, alles siis tuleb pöörduda politsei kaasabi poole. Ei saa hr. B. arvamist õigeks tunnistada, et tuletõrje valvekord astub tegevusse ainult kahjutule

korral, et hoida ära suuremaid kahjusid.

Olen alati, tuletõrjujaid valvekorda määrates, neile seletanud, et nende esimene ülesanne kinodesse või teatritesse ilmudes on vaadata järele, kas tagavaruksi on võimalik kergelt avada, kas neil on nõuetavad pealkirjad ja eraldi valgustus, kas töötab aparaadikambri üks korralikult, kas tulekustutamise abinõud on korras ja kuidas töötab signalisatsioon, alles siis võivad nad asuda oma kohtadele. Kõige hädasohtlikum koht kinos on aparaadikamber ja seepärast tuleb valvata selle järele iseäranis hoolsalt. Kõik kinodes ettetulnud tulekahjud on saanud sealt oma algatuse, kas suitsetamise või filmiga lohakalt ümberkäimise tõttu. Õnneks on meil korda läinud neid õigel ajal likvideerida ja kannatanud on filmi näitajad ja kinoomanikud.

Juhtusin Narva linna suuremas kinos olema sel ajal, kui seal aparaadituba läks põlema. Tuleõnnetust märgates asusid valvelolevad tuletõrjujad hüdrandi juure, et seal voolikuid ühendada, kuid ei saanud. Läksin appi, kuid siis selgus, et vooliku ühendaja lähimõõt oli suurem, kui joatoru oma. Et valvemeeskond tööle ei saanud asuda ja tuli edasi põles, kutsuti välja kogu tuletõrje. Peamehe etteheidete peale vastas kinoomanik külmalt: „Ega valvekord täna esimest korda siin ei ole, need voolikud ja joatoru seisavad siin ligi aasta, miks teie seda mulle enemalt ei seletanud, et nad ei kõlba.“

Minu arusaamise järele on igasuguste tulekahjude ärahoidmine palju tähtsam, kui nende kustutamine, kui meil see korda läheks, siis ei oleks meil üldse tulekahjusid ja seepärast peaks iga tuletõrje esimene ja tähtsam ülesanne olema tulekahju tekkimise võimalust ära hoida, aga

mitte ainult siis tegevusse astuma, kui tulikahi juba tekkinud, nagu hr. B. arvab.

Selleks peab tuletõrje selgitustööd tegema ja valvama, et sellekohaseid määrusi täidetaks täpselt, mitte ainult kinodes ja teatrites, vaid kõikjal, kus karta tule hädasohtu, nagu vabrikutes, töökodades, avalikkudes rahva kogunemiskohtades ja ka kodu.

Kinode kohta on meil veneaegsed määrused olemas, kuid neid tuleb täiendada niikaua, kuni nad muudetud ei ole. Võib olla ehk arvatakse, ega tuletõrjujatel pole õigust midagi nõuda, nad on eraisikud, kuid see vaade pole õige. Tuletõrje seaduse § 29. põhjal vastutavad tuletõrjujad oma tuletõrje kohuste täitmisel riigiteenijatega ühesugustel alustel ja kui nad oma tegevuse eest vastutama peavad, siis on nad ka õigustatud ja kohustatud korraldusi tegema tuleõnnetuste ärahoidmiseks ja tõrkujaid võtma määruste täitmiseks vastutusele.

Kinodes, kus tuletõrje valvekorda ei ole, nagu Tartus, Rakveres ja mujal, peaks politsei võtma järelevalve enda peale, sest loota, et kinoomanikud ise hoolitsevad rahva julgeoleku eest, on asjata. Kui politseil seks aega ei jätku, siis oleks tarvis siseministri sundmäärust täiendada ja maksma panna kõikide kinode kohta. Kartuseks, et tasumaks liig koormavaks kujuneb, pole põhjust, sest selle määrab linna-, alevi- ja maavolikogu, võttes kohalikke olusid arvesse. Ka tuletõrjed, kes vabatahtlikult on enda peale võtnud tuleõnnetuste vastu võitlemise ülesanded ja selleks valmis on oma aega tasuta ohverdama, ei kasuta seda juhust, et valveteenistuse eest kõrget tasu nõuda.

A. P.

Politseikomissaride kursustelt.

27. jaan. s. a. kell 9 homm. kogunesid politseikooli ruumidesse linnade komissarid, et kolmenädalistes kursustes võtta läbi kõrgema klassi õppekava lühendatud kujul. Tähendatud kursused olid kõrgematele politseiametnikkudele teised, sest viie aasta eest peeti sarnaseid Tallinnas, olgugi teistel tingimustel ja oludel. Et politseiteenistus ja -teenijad ise vahepeal arenenud, seda näitasid ülestõstetud küsimused, milledest suurem osa juba

püüdis peensusteni tungida ega leppinud enam üldvastustega.

Nagu see lühikese aja tõttu teisiti ei saanudki olla, tuli kaunis pikk programm kiires tempos võtta läbi. Kriminaal- ja tsiviilõigused ühes protsessidega, finants- ja administratiivõigused, sport, rivi ja praktiline teenistus, kõik kaunis laialdasel erialad, millede põhjalikumaks tundmaõppimiseks muidu aastaid kulutakse, mindi läbi neis olulistest osades, mis kõige

tarvilisemad ja igapäevases elus kõige enam ettetulevad.

Sarnane lühike kordamine värskendab nii mõndagi ununema kippuvat. Seejuures juhivad osavõtjate mõtteviisi ikka tarvilises suunas. Siin tuleb tahtmatult meele rooma vanasõna: kes vana ei korda, see ka uut ei õpi.

Pikemalt peatuti kahe uuenduse juures, millest üks juba teoks saamas, teine alles eelnõus. Neist on esimene R. T. nr. 11 s. a. väljakuulutatud riigi tulude arvestamise kord, teine õiguste kaotamisega vangide järelevalve pärast vangist vabanemist. Esimene loob kahtlemata õige keerulise ja aegaraiskava aruande viisi, teine mõtleb politsei hooleks jätta sunnitööga ja õiguste kaotamisega vangimõistetud isikute järelevalvet ja hoolekannet.

Kursustel tuli ka ilmsiks uuema aja mõtteviis meie kodanikkude keskel. On nimelt tunda, et politseis soovitakse seda tegurit näha, mille kaudu riigivõimu tahe täidesaatmise alal peab tulema ilmsiks. Kui varemalt paljud kaldusid jagama seda arvamist omavalitsustega, siis näib nüüd

see muutunud olevat. Muidugi on nende tulevaste ülesannete täitmine ükski tubliil ja heal politseil võimalik. Kui kord kreeka mõttetark Plato julges tõendada, et riigil kasulikum on halbade seaduste juures omada häid kohtunikke, kui vastuoksa, siis on see öeldud meie aja riikidele ja nende politseile. Seda riikluse mõtte liitumise sihti võib saavutada hea ja ajakõrgusel oleva politsei loomisega, arendamisega ja tema eest hoolitsemisega. Meie kodumaa linnade politsei esindajatele oli antud võimalus mõnenädalise koosviibimisega üksteisega tutvuneda ja ühistunde loomisele alus panna. Mitte asjata ei toonitanud hra siseminister nimelt seda külge ärapeetud kursustel.

Iseäranis südamlikult tänati kursuste lõpul politseikooli direktorit hr. Metsa kelle peal lasus kursuste pearaskus, nii nende sisemise organiseerimises kui ka tegelikus õpetamises. Pärast esimese kursuse lõppemist 15. veebr. s. a. algasid järgmisel päeval, s. o. 16. veebr. uued kursused maakomissaridele. **M.**

Tallinna politsei spordiring 5-e aastane.

23. veebr. möödus viis aastat, kui Tallinna linna politsei spordi ringi põhikiri tuli rahukogus kinnitamisele. Noore spordi ringi tegevus väljendus neil aastail eluvõimsa jalgpallimeeskonna näol, kes end üleolevalt meie vennasrahva, soome politseimeeskonna üle pani maksuma.

Aastate vältel on ringi tegevus mitmekesistunud, ringi liikmete arvu kasvamisega on suurenenud tegevusportlaste arv, kel paaril viimasel aastal on olnud rida võimalusi kaitsta spordiväljadel ringi nime vääriliselt. Saavutatud edu on kestva sihikindla töö tulemus, kuid tööst enesest ei oleks ükski juttugi, kui harjutusvõimalused ja spordiabinõud ning varustus oleks puudunud. Iga uue asja elluviimine on seotud kuludega, nende katmiseks on ringi juhatusel olnud tükk tööd ressursside muretsemisel, laiaulatuslik edu on täielikuks rahulduseks ja edaspidiseks tööle virgutajaks.

Oma liikmete kehalise arenemise eest on Tallinna politsei spordi ring viie aasta kestel kannud hoolt, on saanud eesti sportlike organisatsioonide seas üheks tugevamaks, näidates, et ta suudab rippumatuna korraldada asjatundlikult paral-

leelselt kehakasvatusliku küljega ka majanduslikku elu. Viie aasta kestel on ring alates mitte millestki rajanud end majanduslikult kindlale alusele, leides võimalusi ohverdada rohkem kui ükski muu organisatsioon politseis suuri summasid kehakultuurilisteks tarveteks.

Viienda aastapäeva puhul austagem kõiki neid, kes nõuga ja jõuga selle asutuse heale käekäigule kaasa on aidanud. Mälestagem sooja tänutundega neid visasid ja kohusetruid töömehi ringi tegevuse juhtimise eesotsas.

Teadkem, et kord idanema löönud arenemistöö ei tohi soiku jääda, peab saadama üle igasugustest takistustest ja tõketest, nende võitmisel on garantiiks, et sportliku liikumise edukäik seisab meil veel ees; sport peab tulevikus politseis etendama tähtsat osa kui praegu, teostama keha ja vaimu harmoonia kõrge idee. Viienda aastapäeva puhul jääb vaid soovida, et ka edaspidi Tallinna politsei spordi ring esineks samas suunas Tallinna politsei peres kehakasvatusliku liikumise teostajana ja ideekandjana ning, et lootused, mis ta peale pannakse, täies määras täituksid. Abikomissar T.

Tallinna politsei spordi ringi võimlejate grupp talvel 1928. a.

Ametlik osa.

Politseidirektori käsukirjaga

21. veebruarist s. a. nr. 37:

on end. Viljandi-Pärnu abiprefektuuri konstaabel Nikolai Saarlase määratud konstaabliks Tartu-Valga prefektuuri koosseisu, arvates 1. veebruarist s. a.

Võru-Petseri prefektuuri vanema kordniku Paul Purga peale on pandud ajutiselt Saru-Mõniste rajooni konstaabli kohustetäitmine, arvates 1. veebruarist s. a.

Käsukirjaga

22. veebruarist s. a. nr. 10

siseministeeriumile:

avaldatakse teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 20. veebruarist s. a. (prot. nr. 15 p. VI—1):

„Määrata siseministeeriumi administratiiv-osakonna omavalitsusasjade juhataja abile Andres Loorits'ale kauaaegse hoolsa ja edurikka teenistuse eest autasuna nelisada krooni“.

Avaldatakse teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 20. veebruarist s. a. (prot. nr. 15 p. VI—3):

„Määrata Kadrioru pargivahile Gustav Tintse'le kauaaegse kohusetruu teenistuse eest autasuna sada krooni“.

Avaldatakse teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 20. veebruarist s. a. (prot. nr. 15 p. VI—4):

„Määrata siseministeeriumi administratiiv-osakonna van. kantseleiametnikule Roosa Kaasik'ule kauaaegse kohusetruu teenistuse eest rahalise autasuna kuuskümmendviis krooni“.

Avaldatakse teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 20. veebruarist s. a. (prot. nr. 15 p. VI—2):

„Määrata alloetletud politseiametnikudele eeskujuliku teenistuse eest autasu järgmiselt:

Viru-Järva prefektile H. Jakobson'ile kahekuu palk	Kr. 520.—
Poliitilise politsei komissar. Tallinnas, August Ingermann'ile kolmekuu palk	„ 825.—
Viljandi kriminaalkomiss. Jakob Kuus'ele kolmekuu palk	„ 600.—
Vana-Põltsamaa rajooni konstaabel Viljandimaal Tõnis Feldmann'ile kolmekuu palk	„ 270.—
Paide linna II rajooni konstaabel Aleksander Sak's'ile kolmekuu palk	„ 270.—

Balti puuvillavabriku jaoskonnas abikomissar Tallinnas Martin **M o r i s s o n**ile kahekuu palk „ 240.—
 Viru-Järva prefekti sekretär Karl Kihlefeldt'ile kahekuu palk „ 220.—
 Kokku 2.945 krooni“.

Käsu kirjaga 23. veebruarist s. a. nr. 12 siseministeeriumile:

avaldatakse teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 20. veebruarist s. a. (prot. nr. 15 p. IV):

„Ülendada kolonel-leitnant Hans **K u r v i t s** koloneliks, vanusega 24. veebruarist 1928. a. arvates“.

Politsei peavalitsuses on registreeritud: Ajaleht „Russkaja Gaseta“, hakkab ilmuma Tallinnas, üks kord nädalas, väljaandja Niina Modesti t. **G o l u b e v a**, vastutav toimetaja — Mihail Nikolai p. **V a s s i l j e v**. Ajaleht „Russkaja Gaseta“ trükitakse Tallinnas, B. Beilinsoni trükikojas.

Aiakiri „Eesti Hõim“, hakkab ilmuma Tartus, neli korda aastas; väljaandja — Asutus Fenno-Ugria, vastutav toimetaja — Villem **E r n i t s**. Ajakiri „Eesti Hõim“ trükitakse Tartus, H. Laakmani trükikojas.

Ajakiri „Aeg“, hakkab ilmuma Tartus, üks kord kuus; väljaandjad — Karl Karli p. **E i n e r** ja Johannes Johani p. **R a m m**, vastutav toimetaja — Johannes Johani p.

R a m m. Ajakiri „Aeg“ trükitakse Tartus, Ed. Bergmani trükikojas.

Ajaleht „Uus Aeg“, hakkab ilmuma Tartus, üks kord nädalas; väljaandja ja vastutav toimetaja — Alfred **S i n i s o f f**. „Uus Aeg“ trükitakse Tartus, Ed. Bergmani trükikojas.

Politsei peavalitsuse poolt on antud load: laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks:

1) Amalie Peedi t. Rattale — Viljandis, Tartu tän. nr. 3, maksvusega 22. veebruarini 1929. a.;

2) Tamsalu Tarvitajate ühisusele — Tamsalus, maksvusega 25. veebruarini 1929. a.;

3) August Jaani p. Thalile — Türil, Viljandi tän. nr. 2, maksvusega 22. veebruarini 1929. a.;

4) Marie Gustavi t. Strammile — Esnavallas, maksvusega 22. veebruarini 1929. a.

Laskeriistade parandamiseks — Nikolai Peetri p. Kullile — Antsla alevis, maksvusega 16. veebruarini 1929. a.

Politseidirektori määrusega on tühistatud: Võnnu vallas elutseva Johannes Hansu p. Jõkki, Vana Tanassifma vallas elutseva Jaan Hansu p. Puskari, Aleksandri vallas elutseva August Ferdinand p. Riitsari ja Viljandis, Tallinna tän. nr. 3 elutseva Eduard Tõnise p. Kont'i laske-riista hoidmise ja kandmise load ja Vana-Vändra alevikus elutseva Elmar Hansu p. Näripä jahipüüsi hoidmise ja kandmise luba.

Küsimusi ja kostmisi.

Nr. 77. M. K. Küsimus. N.N. omavalitsus on kellelegi isikule, arvatavasti ühekordsele toetussajaale, töö-hoolekandeministeeriumi pensioni summadest rohkem maksnud välja kui see oli nähtud ette. Nüüd saadab omavalitsus kirja politseile ja palub ülearu väljamakstud summat isikult vastuvaidlematus korras sisse nõuda.

Isik loobub seda tasumast. Kas politsei on kohustatud seda nõudma sisse ja kas

kuulub sissenõudmine vastuvaidlematute maksude sissenõudmise liiki?

Vastus. Ja, kui omaval. asutus dokumentaalselt tõendab, et toetussaja on rohkem võtnud vastu kui töö- ja hoolek. min. poolt määratud.

Kirjavastusi.

Kordniku k. t. Ettepanud kujul on raske vastata küsimusele, sest puuduvad kõik lähemad andmed.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
 Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- V a n a m ö l d e r, Mihkel Tooma p., v. a. Varbola vallaval. 28. 9. 23 a. nr. 56. (5964)
- R i n g e l, Marie Maria t., v. a. Kohila vallaval. 26. 7. 20 a. nr. 2044. (5965)
- J e v r e j e v, Ivan Gerasimi p., v. a. Kulje vallaval. 26. 4. 23 a. nr. 871. (5966)
- R e i c h b e r g, Jaan Jaani p., v. a. Kloostri vallaval. 9. 3. 20 a. nr. 1024. (5967)
- S ö t o v, Nadeshda Jefimi t., v. a. Skarjatina vallaval. 17. 2. 21 a. nr. 456. (5968)
- K e r v e s, Johannes Gustavi p., v. a. Suuremõisa vallaval. 29. 5. 23 a. nr. 110. (5970)
- A r o s o, Hans Leena p., v. a. Saue vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 407. (5971)
- M o s h a r o v, Jegor Mihaili p., v. a. Laura vallaval. 27. 3. 25 a. nr. 131. (5972)
- E i n v e r k, Johannes Jakobi p., v. a. Kloostri vallaval. 19. 3. 20 a. nr. 972. (5974)
- A u k, Eduard Tooma p., v. a. Pihlta vallaval. 21. 2. 22 a. nr. 993. (5975)
- M i l l e r, Johannes Jaani p., v. a. Kernu vallaval. 5. 3. 20 a. nr. 1154. (5976)
- S i m s o n, Johannes Jüri p., v. a. Riisepere vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 317. (5977)
- T a r g a m a a, Juhan Samueli p., v. a. Nõva vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 277. (5981)
- G u t m a n n, Eduard Jaani p., ajutine isikut., v. a. Saue vallaval. 22. 10. 26 a. nr. 2043. (5982)
- S u i t s l e p, Johannes Jaani p., v. a. Kernu vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 255. (5983)
- V i i l a s, Liine Juhani t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 21. 1. 20 a. nr. 8774. (5984)
- K u u s k o o r, Johannes Johani p., v. a. Kärddla alevival. 8. 11. 22 a. nr. 995. (5985)
- V e t s, Lydia Juhani t., v. a. Keila vallaval. 22. 4. 27 a. nr. 83. (5987)
- K e l d e r, Erna Jakobi t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 2. 10. 22 a. nr. 12017. (5998)
- N i e b e r g, Johannes Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 16. 4. 21 a. nr. 13761. (7901)
- P a a r t, August Villemi p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 24. 11. 24 a. nr. 2577. (7902)
- K a l m, Julius Madise p., v. a. Kloostri vallaval. 1. 10. 21 a. nr. 705. (5986)
- V a l d m e e s, Oskar Juhani p., v. a. Keila vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 1042. (7903)
- V e i l m a n n, Aleksander Juhani p., v. a. Keila vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 361. (7904)
- J ü r i s s o n, Jüri Jüri p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 21. 1. 20 a. nr. 789. (7905)
- H e i d e, Toomas Jaani p., v. a. Kloostri vallaval. 21. 1. 20 a. nr. 498. (7906)
- T r a u t m a n n, Jaan Jaani p., v. a. Paatsalu vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 212. (6765)
- T i i k m a n n, August Tõnise p., v. a. Massu vallaval. 11. 12. 25 a. nr. 386. (6767)
- U r v, Mihkel Jaani p., v. a. Kirbla vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 80. (6768)
- N u r k, Anna Jüri t., v. a. Lihula vallaval. 22. 3. 21 a. nr. 1433. (6769)
- K a l a, Eduard Augusti p., v. a. Massu vallaval. 13. 4. 23 a. nr. 51. (6771)
- K u r g m a n n, Hendrik Hendriku p., v. a. Lihula vallaval. 11. 11. 20 a. nr. 1311. (6771)
- M i k k o f, Alice Johannese t., v. a. Maasi vallaval. 13. 9. 21 a. nr. 334. (6773)
- V i l l e m s o n, Johannes Mardi p., v. a. Paatsalu vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 302. (6774)
- O j a s u u, Karl Jüri p., v. a. Kirbla vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 900. (6775)
- K r u u s m a n n, Ann Jakobi t., v. a. Veltsa vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 420. (6776)
- P u n n i u s, Mihkel Mihkli p., v. a. Massu vallaval. 25. 1. 21 a. nr. 987. (6777)
- S e l g, Mihkel Jakobi p., v. a. Kirbla vallaval. 31. 3. 25 a. nr. 52. (6778)
- N ö ö p, Johannes Georgi p., v. a. Massu vallaval. 28. 1. 23 a. nr. 8. (6779)
- J ü r i s s o n, Jakob Jakobi p., v. a. Enge vallaval. 21. 2. 20 a. nr. 32. (7586)
- L u s t i p u r, Mihkel Jaani p., v. a. Jõõpre vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 6. (7588)
- P a l d i s, Alma Mihkli t., v. a. Koonga vallaval. 21. 12. 20 a. nr. 1965. (7589)
- K a l m e t, Mihkel Peetri p., v. a. Orajõe vallaval. 2. 1. 25 a. nr. 1. (7591)
- P e k s, Johan Hansu p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 10. (7592)
- K a n a m a r t, Aleksander Andrese p., v. a. Tahkuranna vallaval. 1922 a. (7598)

- Reikop, Marie Mihkli t., v. a. Viluvere vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 10. (7593)
- Mathiesen, Johannes Mardi p., v. a. Taali vallaval. 14. 11. 22 a. nr. 109. (7594)
- Hansen, Kristjan Annuse p., v. a. Viluvere vallaval. 1923 a. nr. 51. (7595)
- Kepi, Marie Mihkli t., v. a. Pati vallaval. 1925 a. (7596)
- Vain, Eliise Hansu t., v. a. Lehtse vallaval. 4. 1. 20 a. (7597)
- Ottas, Herbert Georgi p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 15. 1. 20 a. nr. 7304. (8586)
- Tedin, Valentine Vassili t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 6. 9. 21 a. nr. 29588. (8587)
- Vissenberg, Elmar Joh. p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 6. 6. 24 a. nr. 1741. (8588)
- Kopli, Salme Karli t., v. a. Ropka vallaval. 15. 2. 20 a. nr. 667. (8589)
- Riisenberg, Jaan Jaani p., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 23. 2. 1923 a. nr. 353. (8590)
- Veinberg, Marie Martini t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 27. 2. 23 a. nr. 195. (8591)
- Jerusk, Gustav Evaldi p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 23. 5. 23 a. nr. 521. (8592)
- Soome, Eduard, v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 23. 12. 19 a. nr. 6865. (8593)
- Kirt, Jaan Ado p., v. a. Rannu vallaval. 1. 9. 21 a. nr. 872. (8594)
- Michelson, Sinaida Sergei t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 26. 11. 20 a. nr. 9910. (8595)
- Alteberg, Aliide Jakobi t., v. a. Jõgeva alevival. 20. 12. 19 a. nr. 430. (9976)
- Perv, Selma Mardi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 10. 9. 21 a. nr. 18028. (9977)
- Konsa, Marta Aleksandri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 15. 8. 25 a. nr. 717. (9978)
- Gromov, Nikita Martini p., v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tartus 8. 3. 26 a. nr. 6254. (9980)
- Ennukson, Ernst Karli p., v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tartus 28. 2. 27 a. nr. 8675. (9981)
- Volberg, Ella Hansu t., v. a. Kolga vallaval. 27. 8. 26 a. nr. 113. (9982)
- Orgulas, Johannes Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 14. 8. 20 a. nr. 14985. (9983)
- Tobber, Leonhard Ernsti p., v. a. Rõngu vallaval. 30. 3. 25 a. nr. 71. (9984)
- Raam, Ella Jakobi t., v. a. Kunda-Malla vallaval. 15. 6. 23 a. nr. 87. (9985)
- Org, Ida-Marie Gustavi t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 8. 2. 22 a. nr. 13906. (9986)
- Treiel, Heino-Johannes Augusti p., v. a. Vana-Otepää vallaval. 20. 8. 23 a. nr. 57. (9987)
- Vint, Liisa Tõnu t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 6281. (9988)
- Laar, Liisa Johani t., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 17. 8. 21 a. nr. 1637. (9989)
- Kenkmann, Silvia Eduardi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 1. 8. 1921 a. nr. 17768. (9990)
- Looke, Rosalie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 9035. (10365)
- Hallik, Evald, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 7516. (10366)
- Jürgens, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 10495. (10367)
- Umbert, Maali, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 8. 12. 24 a. nr. 1776. (10369)
- Tiets, Emil, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 3121. (10370)
- Amos, Julie-Lisanna, v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. ülemalt 16. 12. 22 a. (10371)
- Vaiklik, Tiina, v. a. Rapla vallaval. 15. 4. 20 a. nr. 2129. (10372)
- Losson, Apolinaaria, v. a. 1. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 9. 2. 26 a. nr. 187. (10373)
- Treufeldt, Feokla, v. a. Jõgeveste vallaval. 23. 2. 22 a. nr. 533. (10374)
- Juust, Helene, v. a. 5. jsk. politseikomissariilt Tall. 12. 12. 27 a. nr. 1482. (10375)
- Kõrbe, Arnold, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 27. 9. 23 a. nr. 1591. (10376)
- Nimmerfeldt, Voldemar, v. a. Kohila vallaval. 1920 a. nr. 1507. (10377)
- Kõrge, Hilda, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 12. 1. 20 a. nr. 6424. (10378)
- Abi, Eliise, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 4018. (10379)
- Veravas, Marie, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 5. 3. 20 a. nr. 6738. (10490)

- Valk, Johan, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 25. 11. 19 a. nr. 651. (10488)
- Vehsterstein, Gustav, v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tall. 9. 10. 26 a. nr. 1657. (10492)
- Düüna, Artur, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 22. 3. 24 a. nr. 439. (10493)
- Reet, Marie, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 1925 a. (10494)
- Otsa, Alma, v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tall. 1. 6. 27 a. nr. 269. (10495)
- Ruisla, Minna, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 7. 10. 20 a. nr. 7137. (10496)
- Tutt, Magda-Helene, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 26. 11. 19 a. nr. 697. (10497)
- Mukku, Rosalie, v. a. Pajusi vallaval. 7. 11. 23 a. nr. 58. (10498)
- Grenfeldt, Emilie, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 20. 2. 20 a. nr. 11815. (10499)
- Lomp, Rosalie, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 30. 6. 20 a. nr. 14631. (10500)
- Betlem, Luise, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 1923 a. (13001)
- Salu, Alfred, v. a. Teliskopli pol. abijsk. ülemalt 9. 2. 21 a. nr. 1304. (13002)
- Vanna, Johannes Villemi p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 3. 2. 25 a. nr. 393. (10511)
- Sammel, Voldemar Mihkli p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 14. 12. 19 a. nr. 0598. (10512)
- Reinfeldt, Feodor Aleksei p., v. a. Pärssamaa vallaval. 28. 4. 23 a. nr. 21. (10513)
- Ruuvén, Jaan Ado p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 14. 6. 20 a. nr. 7725. (10514)
- Siimuõue, Hans Aleks. p., v. a. Kärdla alevival. 9. 2. 23 a. nr. 5/27417. (10515)
- Kipper, Priidik Marie p., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. ülemalt 1925 a. nr. 912. (10516)
- Rümmel, Alfred Eduardi p., v. a. Mäksa vallaval. 2. 3. 26 a. nr. 463. (10517)
- Villmann, Jaan Tõnu p., v. a. Peningi vallaval. 18. 12. 25 a. nr. 191. (10518)
- Kirchhof, Irmgard, v. a. Leisi vallaval. 2. 10. 25 a. nr. 106. (10519)
- Õun, Elmar Martini p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 6. 11. 25 a. nr. 2094. (10520)
- Kits, August Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 2. 12. 19 a. nr. 579. (10521)
- Virbel, Hans Otto p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 3. 2. 25 a. nr. 380. (10522)
- Seppet, Johannes Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 31. 1. 24 a. nr. 94. (10523)
- Petuhov, Pavel Semjoni p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 29. 10. 23 a. nr. 1862. (10524)
- Jässy, Tõnis Tõnise p., v. a. Märjamaa vallaval. 16. 5. 25 a. (10525)
- Rossmann, Ella Ernitsi t., v. a. 5. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 1927. a. (10526)
- Nukk, Elisabeth Toomase t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 20. 9. 22 a. nr. 334. (10527)
- Kirsell, Ida Vilhelmi t., v. a. Pornuse vallaval. 12. 7. 22 a. (10528)
- Ebruk, Aleksander Karli p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 23. 3. 20 a. nr. 9121. (10529)
- Antje, Rosalie Jakobi t., v. a. Paide linna pol. ülemalt nr. 1414. (10530)
- Allun, Robert Andrese p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 1923 a. nr. 1718. (10531)
- Pontus, Elviine Johannese t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. ülemalt 17. 1. 25 a. nr. 10532. (10532)
- Pikk, Erich Peetri p., v. a. 1. jsk. pol. komissariilt Tallinnas 21. 1. 27 a. nr. 2095. (10533)
- Jürgen, Minna Juhani t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 27. 11. 19 a. nr. 282. (10534)
- Erm, Miina Reediku t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 8669. (10535)
- Villau, Aleksander, v. a. 1. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 14. 2. 1927 a. nr. 2721. (10536)
- Meister, Johannes Ado p., v. a. 1. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 3. 9. 26 a. nr. 1192. (10537)
- Mutt, Olga Jaani t., v. a. Raasiku vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 345. (10538)
- Uuetoa, Eduard Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1925 a. nr. 1813. (10539)
- Rosma, Samuel, v. a. Kioma vallaval. 6. 6. 23 a. nr. 17. (10756)
- Sisas, Semjon, v. a. Panikovitshi vallaval. 18. 8. 20 a. nr. 4428. (10759)
- Valstein, Juuli, v. a. Misso vallaval. 18. 10. 20 a. nr. 624. (10760)
- Hämalberg, Peeter, v. a. Orava vallaval. 14. 8. 23 a. nr. 12. (10761)

- Parhomenko, Georg Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 26. 5. 25 a. nr. 1634. (10540)
- Tibu, Nikolai, v. a. Pindi vallaval. 8. 3. 1927 a. nr. 311. (10762)
- Kusnetsov, Vladimir, v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 1. 12. 19 a. nr. 1946. (10763)
- Tamm, Aleksander, v. a. Kasaritsa vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 699. (10764)
- Kaste, August, v. a. Orava vallaval. 11. 6. 20 a. nr. 853. (10765)
- Molok, Oskar, v. a. Valga jsk. politseikomissariilt 24. 3. 26 a. nr. 394. (10766)
- Kroon, Kristjan, v. a. Võru linna pol. ülemalt 26. 11. 19 a. nr. 1294. (10767)
- Tiits, Herman, v. a. Võru jsk. politseikomissariilt 17. 3. 27 a. nr. 1109. (10768)
- Siska, Jaan, v. a. Võru linna pol. ülemalt 19. 11. 19 a. nr. 65. (10769)
- Burkevitch, Georg, v. a. politsei peavalitsuse ülemalt, nr. 36. (10770)
- Ojaveer, Jaan, v. a. Võru vallaval. 19. 2. 1920 a. nr. 761. (10771)
- Simmul, August, v. a. Viitina vallaval. 30. 3. 20 a. nr. 634. (10772)
- Saareall, Daniel, v. a. Viitina vallaval. 26. 11. 20 a. nr. 807. (10773)
- Kõrbits, Liisa, v. a. Viitina vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 169. (10774)
- Tanila, Pauline, v. a. Kasaritsa vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 374. (10775)
- Hakmann, Johan, v. a. Kasaritsa vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 108. (10776)
- Liiv, Vilhelmine, v. a. Tsooru vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 364. (10777)
- Metsov, Hieronimur, v. a. Võru linna pol. ülemalt 26. 11. 19 a. nr. 1462. (10778)
- Eismann, Hugo, v. a. Albu vallaval. 2. 2. 25 a. nr. 51. (10835)
- Traus, Mart, v. a. Nõmküla vallaval. 13. 2. 20 a. nr. 627. (10836)
- Kuusmann, Johannes, v. a. Nõmküla vallaval. 9. 2. 20 a. nr. 562. (10837)
- Veskimeister, Villem, v. a. Tapa jsk. politseikomissariilt 23. 2. 27 a. nr. 58. (10838)
- Tärts, Jüri, v. a. Ambla vallaval. 2. 2. 1927 a. nr. 1264. (10839)
- Feldmann, Karl, v. a. Ambla vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 144. (10842)
- Kreitsberg, Alma, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 10. 10. 21 a. nr. 16707. (10843)
- Kroonberg, Meta, v. a. Albu vallaval. 14. 5. 25 a. nr. 419. (10840)
- Riksa, Heinrich, v. a. Lehtse vallaval. 15. 3. 27 a. nr. 452. (10841)
- Sadenberg, Jaan, v. a. Albu vallaval. 17. 11. 19 a. nr. 294. (10844)
- Limberg, Eduard, v. a. Albu vallaval. 22. 11. 19 a. nr. 337. (10845)
- Jürgenson, Helene, v. a. Jõgeva alevival. 17. 12. 19 a. nr. 395. (10846)
- Veske, Marie, v. a. Narva linna pol. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 1022. (10847)
- Kalm, Elisabeth, v. a. Liigvalla vallaval. 1925 a. nr. 407. (10848)
- Paulberg, Arnold, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 18. 8. 21 a. nr. 676. (11191)
- Satu, Anna, v. a. Alavere vallaval. 1919 a. (11192)
- Võsu, Johannes, v. a. Rae vallaval. (11193)
- Ruutopõld, Anette, v. a. Nabala vallaval. 19. 2. 20 a. nr. 72. (11194)
- Kask, Helene, v. a. Paide pol. jsk. ülemalt 14. 12. 19 a. nr. 4923. (11196)
- Hanibal, Anette, v. a. Kurna vallaval. 2. 1. 27 a. nr. 4. (11197)
- Multer, Liisa, v. a. Harku vallaval. 1919 a. (11198)
- Bootsmann, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 22. 9. 20 a. nr. 12299. (11199)
- Liivak, Amalie, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 1919 a. nr. 1715. (11200)
- Mägi, Martin, v. a. Mõisaküla alevival. 5. 11. 25 a. nr. 943. (12201)
- Reintal, Martin, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 1190. (12202)
- Määr, Olga, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 2. 1. 22 a. nr. 15317. (12203)
- Tamberg, Otto-Eduard, v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 11. 6. 23 a. (12205)

KUULUTUS.

2. jaoskonna politseikomissari Tallinnas annab teada, et 6. III 1928. a. kell 10 hommikul müüakse Merepuiestee nr. 15.

enampakkumisel

O-Ü „Estoruss'i“ päralt olev varandus, mis koosneb ühest sõiduautost, firm „Chevrolet“ mootor nr. 327773., mis hinnatud 1500 krooni peale, 1927. a. kapitali ja kasutusprots. maksu sissenõudmiseks. Müüdavat auto võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkum. algab hinnatud summast. Tallinn, 2. märtsil 1928. a. nr. 04157.

K. Grenzman

Tallinna 2. jaosk. politseikomissari eest abikomissari.